

Posudek vedoucího bakalářské práce

Kristýny Sosnovcové

Aktualizace využití země části území bývalého zemědělského družstva Boršice u Buchlovic

Bakalářská práce Kristýny Sosnovcové má 66 stran textu a dvě samostatné mapové přílohy. Svým rozsahem tedy spíše odpovídá diplomové práci a to samé platí o obsahu práce. Autorka musela zvládnout několik poměrně náročných metodik a metod, zejména metodiku krajinného plánování LANDEP (a z ní především metodu mapování druhotné krajinné struktury) a GIS (práci s geografickými informačními systémy).

Autorka si vytýčila čtyři ambiciózní cíle a jsem rád, že přes velkou pracnost a časovou náročnost se jí je podařilo splnit. Jedná se o:

- porovnání mapy z roku 1987 s výsledkem vlastního mapování z roku 2012 (mapování krajinné struktury);
- charakteristiku ekologických problémů hospodaření zemědělského družstva podle metodiky LANDEP (slovenská metodika krajinného plánování);
- popis vývoje družstva od 50. let 20. století, s důrazem na vývoj od začátku 90. let 20. století až po průběh a výsledek transformace družstva;
- syntézu předešlých tří cílů a zhodnocení, nakolik se socioekonomické změny projeví ve využívání krajiny.

Jenom mapování druhotné krajinné struktury ve zvoleném území znamenalo zanést do mapy celkem 998 položek, které se v krajině vyskytují a charakterizovat je (viz Tabulka 4 v příloze na str. 61 – 66). Díky této důkladné inventarizaci krajiny pak bylo možné pomocí GIS zhotovit nejen dvě výsledné mapy krajinné struktury (stav v roce 1987 a v roce 2012), ale také některé mapy s doplňujícími informacemi, jako je relativní výšková členitost, orientace svahu vůči světovým stranám a sklonitost reliéfu (str. 25). Tyto údaje, společně s krajinnou strukturou, už dávají poměrně slušnou informaci o předpokladech pro zemědělské využívání krajiny.

Jak autorka sama poznamenává, bylo by žádoucí zhodnotit také znovu po mnoha letech potenciální vodní erozi a srovnat ji se stavem v roce 1987, ale to už by byla náplň případné

další bakalářské práce. Podobně by se dal více do hloubky zkoumat velmi kontroverzní proces transformace v 90. letech 20. století a praktický zánik družstva. Je to však citlivá otázka a významně se liší úhel vnímání tohoto procesu bývalými představiteli vedení družstva a družstevníky, kteří sice nepřišli o půdu, ale přišli o podstatnou část svých vkladů.

Jsem rád, že se Kristýna Sosnovcová do zhodnocení vývoje družstva pustila, je to první aktualizace studie, kterou dělal před čtvrt stoletím Ústav krajinnej ekológie SAV, byť samozřejmě ve značně zjednodušené podobě.

Práci nemám co vytknout, až na občasné formální nedostatky, např. u anglického názvu má být „Abstract“, ne „Abstrack“ a další překlady na téže straně; na str. 9 Fakulta architektury je s malým „a“; transformace družstevních podniků, nikoliv státních podniků; na str. 20 si nejsem jistý, jestli je možné použít výrazu „naddunajských křižovatek“; na str. 24 má být správně „denundace“; na str. 29 asi nikoliv „územního systému ochrany životního prostředí“, ale „územního systému ekologické stability“, to samé i na str. 40; na str. 35 nahoře „mechanizací“, nikoliv mechanikou. Na str. 42 moc nerozumím obrázku č. 3, který je složen ze dvou rozdílných map.

Jsou to však drobnosti formálního charakteru, které nijak nesnižují obsahovou část práce. Proto navrhuji bakalářskou práci Kristýny Sosnovcové k obhajobě a před obhajobou navrhuji klasifikační stupeň „A“.

V Olomouci, 12. května 2014

doc. RNDr. Pavel Nováček, CSc.